

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ตารางเปรียบเทียบจำนวน จำนำและสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ

ตารางเปรียบเทียบจํานอง จํานำและสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ

ข้อเปรียบเทียบ	จํานอง	จํานำ	สัญญาหลักประกันทางธุรกิจ
1.ผู้ทำสัญญา	บุคคลทั่วไปที่ไม่ถูกจำกัดด้วยข้อห้ามของกฎหมาย	บุคคลทั่วไปที่ไม่ถูกจำกัดด้วยข้อห้ามของกฎหมาย	กฎหมายระบุคุณสมบัติของผู้ให้หลักประกันว่าเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้และผู้ให้หลักประกันนั้นต้องเป็นสถาบันการเงินหรือบุคคลอื่นที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
2.รูปแบบของสัญญา	ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่	ไม่ต้องทำเป็นหนังสือ หากเป็นตราสาร ใบหุ้น ฯลฯ ต้องทำการจํานำให้ปรากฏในตราสาร	ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อเจ้าพนักงานทะเบียน(เจ้าพนักงานทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจ)
3. การส่งมอบหรือการครอบครองทรัพย์สิน	ไม่ต้องส่งทรัพย์สินที่จํานองโดยผู้จํานองยังครอบครองทรัพย์สินที่จํานองอยู่	ต้องส่งมอบทรัพย์สินที่จํานำ การครอบครองทรัพย์สินที่จํานำถือเป็นสาระสำคัญ(ผู้รับจํานำเป็นผู้ครอบครอง)	ไม่ต้องส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้รับหลักประกัน
4.วงเงินการทำสัญญา	ไม่จำกัด	ไม่จำกัด	ไม่จำกัด
5. สิ่งที่สามารถนำมาเป็นหลักประกันได้	อสังหาริมทรัพย์ อสังหาริมทรัพย์บางประเภทที่กฎหมายกำหนดหากได้มีการ	สังหาริมทรัพย์ ตราสาร ใบหุ้น ฯลฯ	กิจการ สิทธิเรียกร้อง อสังหาริมทรัพย์ที่ผู้ให้หลักประกันใช้ในการประกอบธุรกิจ เช่น

ข้อเปรียบเทียบ	จำนอง	จำนำ	สัญญาหลักประกันทางธุรกิจ
	จดทะเบียนไว้ตาม		เครื่องจักร สินค้าคงคลัง วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต สินค้า อสังหาริมทรัพย์ในกรณีผู้ให้หลักประกัน ประกอบธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์โดยตรง และทรัพย์สินอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
6. การจำหน่ายจ่ายโอนใช้สอยทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน	ผู้จำนองสามารถใช้สอย ทำประโยชน์ได้ แต่จะนำไปจำหน่ายจ่ายโอนไม่ได้	ใช้สอยไม่ได้ จำหน่ายจ่ายโอนไม่ได้	ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิครอบครอง ใช้สอย แลกเปลี่ยน จำหน่าย จ่ายโอนและจำนองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน รวมทั้งใช้ในการผลิตนำไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่นใช้ไปสิ้นไปในกรณีที่ครอบครองเพื่อการใช้สิ้นเปลืองและได้ดอกผลของทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน
7. ทรัพย์สินที่ได้มาในอนาคต	จำนองไม่ได้เพราะตัวทรัพย์สิน	จำนำไม่ได้เพราะไม่มีทรัพย์สินที่จะส่งมอบ	ทรัพย์สินซึ่งผู้ให้หลักประกันจะได้มาในอนาคตสามารถนำมาใช้เป็นหลักประกันได้

ภาคผนวก ข.

ตารางเปรียบเทียบสิทธิและหน้าที่ จำนอง จำนำ และ
พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558

**ตารางเปรียบเทียบสิทธิและหน้าที่ จำนอง จำน่า และ
พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558**

สิทธิและหน้าที่	จำนอง	จำนำ	พรบ.หลักประกันทาง ธุรกิจ
1.สิทธิครอบครอง ทรัพย์สิน	ผู้จำนองมีสิทธิ ครอบครองทรัพย์สินที่ นำไปจำนองเพราะไม่ ต้องมีการส่งมอบ ทรัพย์สินดังกล่าวและ สามารถใช้ประโยชน์ ได้ตามปกติ	ผู้จำนำไม่สามารถ ครอบครอง ทรัพย์สินที่นำไป จำนำได้เพราะ สาระสำคัญของ การจำนำอยู่ที่การ ส่งมอบทรัพย์สิน ที่นำไปจำนำ	ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิ ครอบครอง ใช้สอย แลกเปลี่ยนจำหน่าย จ่าย โอน และจำนอง ทรัพย์สินที่เป็น หลักประกัน รวมทั้งใช้ เป็นหลักประกัน ใช้ใน การผลิต นำไปรวมเข้ากับ ทรัพย์สินอื่น ใช้ไปสิ้นไป ในกรณีที่ครอบครองเพื่อ การใช้สิ้นเปลือง
2.หน้าที่ดูแล ทรัพย์สิน	ผู้จำนองมีหน้าที่ดูแล ทรัพย์สิน เพราะผู้ จำนองมีสิทธิ ครอบครองและยังคง ใช้ประโยชน์จาก ทรัพย์สินที่จำนองอยู่	ผู้รับจำนำจำต้อง รักษาทรัพย์สินจำ นำไว้ให้ปลอดภัย และต้องสงวน ทรัพย์สินจำนำ เช่น อย่างวิญญูชน จะพึงสงวนของ ตนเอง	ผู้ให้หลักประกันมีหน้าที่ ต้องใช้ความระมัดระวัง และใช้ฝีมือเพื่อสงวน ทรัพย์สินที่เป็น หลักประกันเสมือนเช่น วิญญูชนจะต้องใช้ในการ ประกอบกิจการและ อาชีวะเช่นนั้นและต้อง บำรุงรักษาทั้งซ่อมแซม ทรัพย์สินนั้นด้วย
3.หน้าที่รับผิดชอบ ความเสียหายอันเกิด จากทรัพย์สินสูญ หรือเสียหาย	ถ้าทรัพย์สินซึ่งจำนอง บอบสลายหรือถ้า ทรัพย์สินซึ่งจำนองแต่ สิ่งใดสิ่งหนึ่งสูญหาย	ถ้าผู้รับจำนำเอา ทรัพย์สินซึ่ง จำน่า ออกใช้เอง หรือ เอาไปให้	ในกรณีที่ผู้ให้หลักประกัน ครอบครองทรัพย์สิน จะต้องรับผิดชอบเพื่อความ เสียหายในกรณีที่

สิทธิและหน้าที่	จำนอง	จำนำ	พรบ.หลักประกันทางธุรกิจ
	<p>หรือบุบสลายเป็นเหตุให้ไม่เพียงพอแก่การประกัน ไซ้ทราบว่าผู้รับจำนองจะบังคับจำนองเสียในทันทีก็ได้ เว้นแต่เมื่อเหตุนั้นมีได้เป็นเพราะความผิดของผู้จำนองและผู้จำนองก็เสนอจะจำนองทรัพย์สินอื่นแทนให้มีราคาเพียงพอหรือเสนอจะรับซ่อม แก้ไข ความบุบสลายนั้น ภายในเวลาอันสมควร</p>	<p>บุคคลภายนอกใช้สอยหรือเก็บรักษา โดยผู้จำนำมิได้ยินยอม ผู้รับจำนำจะต้องรับผิดชอบในทรัพย์สินที่จำนำเมื่อสูญหายหรือบุบสลายไปอย่างไร้ แต่ทั้งเป็นเพราะเหตุสุดวิสัย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าถึงอย่างไรก็ตาม จะต้องสูญหายหรือบุบสลายอยู่นั่นเอง</p>	<p>ทรัพย์สินที่นำมาเป็นหลักประกันสูญหายหรือเสื่อมราคาลง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายดังกล่าวมิได้เกิดขึ้นจากเหตุที่ตนต้องรับผิดชอบ</p>
<p>4.ดอกผลของทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน</p>	<p>ผู้จำนองเป็นเจ้าของ ดอกผลของทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน</p>	<p>ผู้จำนำเป็นเจ้าของ ดอกผล</p>	<p>ในกรณีผู้ให้หลักประกันครอบครองทรัพย์สินผู้ให้หลักประกันมีสิทธิได้ดอกผลจากทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน</p>
<p>5.การไถ่ถอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน</p>	<p>ถ้าไม่ได้ตกลงเป็นอย่างอื่นผู้จำนองจะชำระหนี้โดยล้างจำนองเป็นงวดยหรือชำระทั้งหมดก็ได้</p>	<p>ผู้จำนำจะชำระหนี้เมื่อไรก็ได้หากชำระไม่ครบ เจ้าหนี้ก็มีสิทธิที่จะยึดทรัพย์สินที่จำนำไว้ได้ทั้งหมด จนกว่าจะได้รับชำระหนี้ครบถ้วน</p>	<p>ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิไถ่ถอนหลักประกันเวลาใดก็ได้ก่อนมีการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหรือก่อนที่ทรัพย์สินจะกลายเป็นทรัพย์สินประกันหลุดเป็นสิทธิแก่ผู้รับหลักประกัน</p>

สิทธิและหน้าที่	จำนอง	จำนำ	พรบ.หลักประกันทางธุรกิจ
<p>6. ความรับผิดชอบของลูกหนี้ ผู้ให้หลักประกันเมื่อบังคับหลักประกันแล้วได้เงินน้อยกว่าหนี้ที่จะต้องชำระ</p>	<p>เมื่อมีการบังคับหลักประกันแล้วได้เงินจำนวนสุทธิน้อยกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระกันอยู่ เงินยังขาดอยู่จำนวนเท่าใด ลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบในเงินนั้น</p>	<p>ลูกหนี้ยังต้องชำระหนี้ในส่วนที่ขาดอยู่ ผู้จำนำไม่ต้องชำระหนี้ในส่วนที่ขาดอยู่ ผู้จำนำไม่ต้องชำระหนี้ในส่วนที่ขาด</p>	<p>ในกรณีที่บังคับหลักประกันแล้วจำนวนเงินสุทธิน้อยกว่าหนี้ที่ค้างชำระผู้รับหลักประกันสามารถเรียกร้องจากลูกหนี้ผู้ให้หลักประกันได้ แต่ถ้าลูกหนี้มิใช่ผู้ให้หลักประกันก็ไม่สามารถเรียกเอาจากผู้ให้หลักประกันได้คงต้องไปเรียกเอากับลูกหนี้ในหนี้ที่ยังคงต้องชำระ</p>
<p>7. การเอาทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิ</p>	<p>เอาทรัพย์สินจำนองหลุดเป็นสิทธิได้</p>	<p>เอาทรัพย์สินจำนำหลุดเป็นสิทธิไม่ได้ต้องใช้วิธีขายทอดตลาด</p>	<p>ถ้าจะต้องการที่จะเอาทรัพย์สินประกันประกันหลุดเป็นสิทธิได้ นั้นใช้บังคับได้ เฉพาะในกรณีการนำทรัพย์สินมาเป็นหลักประกันตามหมวด 5 แต่ในกรณีการนำกิจการมาเป็นหลักประกันไม่สามารถกระทำได้ตามหมวด 6</p>
<p>8. ข้อตกลงว่าเมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ให้ ผู้รับหลักประกันเข้าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน</p>	<p>หากมีข้อตกลงนี้ ข้อตกลงนั้นไม่สมบูรณ์แต่สัญญาจำนองในส่วนอื่นๆ ยังคงบังคับใช้ได้</p>	<p>ไม่สามารถทำข้อตกลงเช่นนี้ได้ หากมีข้อตกลงเช่นว่านี้ข้อตกลงนั้นไม่สมบูรณ์</p>	<p>ไม่สามารถทำข้อตกลงเช่นนี้ได้หากมีข้อตกลงเช่นว่านี้ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ</p>

ภาคผนวก ก.

**ตารางพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558
กำหนดผู้มีหน้าที่ต้องดำเนินการจดทะเบียนในกรณีต่าง ๆ**

ตารางพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558
กำหนดผู้มีหน้าที่ต้องดำเนินการจดทะเบียนในกรณีต่าง ๆ

ผู้มีหน้าที่ดำเนินการจดทะเบียน	
กรณีผู้รับหลักประกันมีหน้าที่ดำเนินการจดทะเบียน	กรณีผู้ให้หลักประกันมีหน้าที่จดทะเบียน
<p>มาตรา 17 วรรคหนึ่ง “ให้ผู้รับหลักประกัน โดยได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ให้หลักประกันเป็นผู้ดำเนินการขอจดทะเบียนต่อเจ้าพนักงานทะเบียน</p>	<p>มาตรา 21 วรรคหนึ่ง เมื่อหนี้ที่ประกันระงับสิ้นไปด้วยเหตุอื่นใดอันมิใช่เหตุอายุความหรือเมื่อคู่สัญญาตกลงกันเป็นหนังสือให้ยกเลิกสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ หรือเมื่อมีการไถ่ถอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันให้ผู้ให้หลักประกัน โดยได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้รับหลักประกันเป็นผู้ดำเนินการขอยกเลิกการจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือ</p>
<p>มาตรา 20 วรรคหนึ่ง คู่สัญญาอาจตกลงแก้ไขรายการจดทะเบียนเป็นประการอื่นก็ได้ ในการนี้</p> <p>ให้ผู้รับหลักประกัน โดยได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ให้หลักประกันเป็นผู้ดำเนินการแก้ไขรายการจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือ</p>	
<p>มาตรา 20 วรรคสอง หากรายละเอียดของทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเปลี่ยนแปลงไปจากที่จดทะเบียนตามที่คู่สัญญาตกลงกันไว้ ผู้ให้หลักประกันต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้รับหลักประกันทราบภายในเจ็ดวันนับ</p>	

ผู้มีหน้าที่ดำเนินการจดทะเบียน	
กรณีผู้รับหลักประกันมีหน้าที่ ดำเนินการจดทะเบียน	กรณีผู้ให้หลักประกันมีหน้าที่ จดทะเบียน
<p>แต่วันที่มีเหตุดังกล่าว ถ้าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่เป็นเหตุบังคับหลักประกัน ให้ถือว่าหนังสือแจ้งการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นหนังสือให้ความยินยอมของผู้ให้หลักประกัน และให้ผู้รับหลักประกันเป็นผู้ดำเนินการขอแก้ไขรายการจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง</p>	
<p>มาตรา 20 วรรคสาม ในกรณีที่มีการนำทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันมารวมเข้ากับทรัพย์สินของบุคคลอื่นจนเป็นส่วนควบหรือแบ่งแยกไม่ได้ ให้ระบุชื่อและที่อยู่ของบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของทรัพย์สินอื่นนั้นรวมทั้งประเภท ปริมาณและมูลค่าของทรัพย์สินที่นำมารวมเข้ากับทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในเวลาที่ทรัพย์สินรวมเข้ากันไว้ในหนังสือตามวรรคสองด้วย</p>	
<p>มาตรา 21 วรรคสอง เมื่อมีการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในการบังคับหลักประกันหรือเมื่อทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิแก่ผู้รับหลักประกัน ให้ผู้รับหลักประกันเป็นผู้ดำเนินการขอยกเลิกการจดทะเบียนภายใน สิบสี่วันนับแต่วันจำหน่ายทรัพย์สินหรือวันที่ทรัพย์สินหลุดเป็นสิทธิ</p>	

ผู้มีหน้าที่ดำเนินการจดทะเบียน	
กรณีผู้รับหลักประกันมีหน้าที่ ดำเนินการจดทะเบียน	กรณีผู้ให้หลักประกันมีหน้าที่ จดทะเบียน
แล้วแต่กรณี	
<p>มาตรา 31 ในกรณีที่ผู้ให้หลักประกันได้ ทรัพย์สินมาจากการจำหน่ายจ่ายโอน แลกเปลี่ยนหรือได้มาแทนทรัพย์สินที่เป็น หลักประกันหรือที่มีทรัพย์สินที่เป็น หลักประกันรวมอยู่ด้วย รวมทั้งค่าสินไหม ทดแทนที่ได้มาเนื่องจากทรัพย์สินดังกล่าว สูญหายหรือเสียหาย ให้ถือว่าทรัพย์สินที่ ได้มานั้นเป็นหลักประกันด้วย</p> <p><u>ผู้รับหลักประกันมีสิทธิตามมาตรา ๒๕</u> เหนือทรัพย์สินที่ได้มาแทนทรัพย์สินที่เป็น หลักประกันตามวรรคหนึ่งเมื่อได้แก้ไข <u>รายการจดทะเบียนเพื่อให้ทรัพย์สิน</u> <u>ดังกล่าวเป็นหลักประกันต่อเจ้าพนักงาน</u> <u>ทะเบียนแล้ว</u> และในกรณีที่ทรัพย์สินที่ ได้มาดังกล่าวเป็นสิทธิเรียกร้อง ผู้รับ หลักประกันจะยกสิทธิดังกล่าวขึ้นเป็นข้อ ต่อสู้ลูกหนี้แห่งสิทธิได้ต่อเมื่อได้มีหนังสือ บอกกล่าวไปยังลูกหนี้แห่งสิทธินั้นด้วย แล้ว</p> <p>บทบัญญัติมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่ ทรัพย์สินที่ได้มาจากการจำหน่ายจ่ายโอน แลกเปลี่ยนหรือทรัพย์สินที่ได้มาแทน ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน และค่า สินไหมทดแทนเนื่องจากทรัพย์สิน ดังกล่าว สูญหายหรือเสียหายด้วย</p>	

ภาคผนวก ง.

ตารางพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558
กำหนดผู้มีหน้าที่ออกหนังสือให้ความยินยอมในกรณีต่าง ๆ

ตารางพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558
กำหนดผู้มีหน้าที่ออกหนังสือให้ความยินยอมในกรณีต่าง ๆ

ผู้ออกหนังสือให้ความยินยอม	
กรณีต้องมีหนังสือให้ความยินยอม จากผู้รับหลักประกัน	กรณีต้องมีหนังสือให้ความยินยอม จากผู้ให้หลักประกัน
<p>มาตรา 21 วรรคหนึ่ง เมื่อหนี้ที่ประกัน ระงับสิ้นไปด้วยเหตุอื่นใดอันมิใช่เหตุอายุ ความหรือเมื่อคู่สัญญาตกลงกันเป็น หนังสือให้ยกเลิกสัญญาหลักประกันทาง ธุรกิจ หรือเมื่อมีการไถ่ถอนทรัพย์สินที่ เป็นหลักประกันให้ผู้ให้หลักประกัน <u>โดย</u> <u>ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้รับ</u> <u>หลักประกันเป็นผู้ดำเนินการขอยกเลิก</u> การจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือ</p>	<p>มาตรา 17 วรรคหนึ่ง ให้ผู้รับหลักประกัน โดยได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจาก ผู้ให้หลักประกันเป็นผู้ดำเนินการขอจด ทะเบียนต่อเจ้าพนักงานทะเบียน</p>
<p>มาตรา 28 เมื่อหนี้ที่ประกันระงับสิ้นไป ด้วยเหตุอื่นใดอันมิใช่เหตุอายุความ หรือ เมื่อคู่สัญญา ตกลงกันเป็นหนังสือให้ ยกเลิกสัญญาหลัก ประกันทางธุรกิจ หรือ เมื่อมีการไถ่ถอนทรัพย์สินที่เป็น หลักประกันให้ผู้รับหลักประกันออก หนังสือยินยอมให้ยกเลิกการจดทะเบียน แก่ผู้ให้หลักประกันทันที มิฉะนั้นหากเกิด ความเสียหายผู้รับหลักประกันต้องชดใช้ ค่าเสียหาย แก่ผู้ให้หลักประกัน</p>	<p>มาตรา 20 วรรคหนึ่ง คู่สัญญาอาจตกลง แก้ไขรายการจดทะเบียนเป็นประการอื่นก็ได้ ในการนี้ให้ผู้รับหลักประกัน <u>โดยได้รับความ</u> <u>ยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ให้</u> <u>หลักประกันเป็นผู้ดำเนินการขอแก้ไข</u> รายการจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่ วันที่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือ</p>
	<p>มาตรา 20 วรรคสอง หากรายละเอียดของ ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเปลี่ยนแปลง</p>

ผู้ออกหนังสือให้ความยินยอม	
กรณีต้องมีหนังสือให้ความยินยอม จากผู้รับหลักประกัน	กรณีต้องมีหนังสือให้ความยินยอม จากผู้ให้หลักประกัน
	<p>ไปจากที่จดทะเบียนตามที่คู่สัญญาตกลงกันไว้ ผู้ให้หลักประกันต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้รับหลักประกันทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีเหตุดังกล่าว ถ้าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่เป็นเหตุบังคับหลักประกัน ให้ถือว่าหนังสือแจ้งการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นหนังสือให้ความยินยอมของผู้ให้หลักประกัน และให้ผู้รับหลักประกันเป็นผู้ดำเนินการขอแก้ไขรายการจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง</p>
	<p>มาตรา 20 วรรคสาม ในกรณีที่มีการนำทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันมารวมเข้ากับทรัพย์สินของบุคคลอื่นจนเป็นส่วนควบหรือแบ่งแยกไม่ได้ ให้ระบุนชื่อและที่อยู่ของบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของทรัพย์สินอื่นนั้น รวมทั้งประเภท ปริมาณและมูลค่าของทรัพย์สินที่นำมารวมเข้ากับทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในเวลาที่ทรัพย์สินรวมเข้ากันไว้ในหนังสือตามวรรคสองด้วย</p>
	<p>มาตรา 31 ในกรณีที่ผู้ให้หลักประกันได้ทรัพย์สินมาจากการจำหน่ายจ่ายโอน แลกเปลี่ยนหรือได้มาแทนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหรือที่มีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันรวมอยู่ด้วย รวมทั้งค่า</p>

ผู้ออกหนังสือให้ความยินยอม	
กรณีต้องมีหนังสือให้ความยินยอม จากผู้รับหลักประกัน	กรณีต้องมีหนังสือให้ความยินยอม จากผู้ให้หลักประกัน
	<p>สินไหมทดแทนที่ได้มาเนื่องจาก ทรัพย์สินดังกล่าวสูญหายหรือเสียหาย ให้ ถือว่าทรัพย์สินที่ได้มานั้นเป็น หลักประกันด้วยผู้รับหลักประกันมีสิทธิ ตามมาตรา ๒๕ เมื่อทรัพย์สินที่ได้มา แทนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ตามวรรคหนึ่งเมื่อได้แก้ไขรายการจด ทะเบียนเพื่อให้ทรัพย์สินดังกล่าวเป็น หลักประกันต่อเจ้าพนักงานทะเบียนแล้ว และในกรณีที่ทรัพย์สินที่ได้มาดังกล่าว เป็นสิทธิเรียกร้อง ผู้รับหลักประกันจะยก สิทธิดังกล่าวขึ้นเป็นข้อต่อสู้ลูกหนี้แห่ง สิทธิได้ต่อเมื่อได้มีหนังสือบอกกล่าวไป <u>ยังลูกหนี้แห่งสิทธินั้นด้วยแล้ว</u> บทบัญญัติมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่ ทรัพย์สินที่ได้มาจากการจำหน่ายจ่ายโอน แลกเปลี่ยนหรือทรัพย์สินที่ได้มาแทน ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน และค่า สินไหมทดแทนเนื่องจากทรัพย์สิน ดังกล่าวสูญหายหรือเสียหายด้วย</p>

ภาคผนวก จ.

ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.